

НИКОЛАЙ НЕКРАСОВ О, МУЗО, ВЕЧЕ СЪМ ПРЕД ГРОБА!...

Превод от руски: Петър Велчев, 2008

chitanka.info

О, МУЗО, ВЕЧЕ СЪМ ПРЕД ГРОБА!...^[0]

*О, Музо, вече съм пред гроба!
Нека вина да ми тежи,
нека стократ я умножи
нестихващата хорска злоба.
Недей да плачеш, да скърбиш!
Не ще охулят наште песни,
отекнали в сърцата честни,
и няма, знам, да позволиш
народът да не ме обича!
Без обич — само неруснак
ще спре пред тази с кървав знак
Муза, жигосана от бича...*

1877

^[0] Това е последното стихотворение на Некрасов, написано преди тежката болест да му попречи да държи перото. Написано е около три седмици преди смъртта му. Образът на музата, пребита с бич, т.е. страдаща от крепостното право в Русия, се появява още в ранното Некрасово стихотворение „Вчерашный день, часу в седмом“ (1848). Там поетът разказва как на един от пазарните площи на столицата Петербург вижда да наказват с камшик млада крепостна селянка и се обръща към своята муза с думите: „Виж! Това е твоята родна сестра!“ Прочее, последното стихотворение на Некрасов завършва със стиховете:

*Без обич — само неруснак
ще спре пред тази с кървав знак
Муза, жигосана от бича...*

По този повод един известен изследовател на Некрасов заявява: „Руското като поетическа идея е многостранно, противоречиво, всеобемно“. За Некрасов „то е било явление дълбоко лично, явление, свързано с вътрешно действие и с особен смисъл“. (Г. В. Краснов. Диалектика творческих связей (Некрасов и Лев Толстой). — Некрасов и русская литература. Москва, 1971, с.330.) А друг автор, коментирайки горните стихове, пише: „Думата руснак в редица случаи се съединява у Некрасов със ситуации, обозначаващи страдание, мъка, нещастие, беда“. (Б. О. Корман. Лирика Некрасова. Ижевск, 1978, с.248.) ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.